

Men hvis man rensrer de to ting væk, det tekniske og de sløjere konjunkturer, viser det sig faktisk, at underliggende – underliggende – bliver status overskud bedre. Men det siger jeg bare for en ordens skyld, fordi jeg tror, at det betaler sig at give den slags faktiske oplysninger til fru Marianne Jelved. Det plejer hun i hvert fald at have respekt for, og derfor håber jeg, hun også vil anerkende, at det her er realiteten.

Men så siger fru Marianne Jelved, at regeringen ingenting gør ved strukturerne i samfundet og ingenting gør for at øge arbejdsudbuddet. Så må vi jo spørge: Hvad gjorde fru Marianne Jelved selv, da hun sad i regering? Ja, der skete ikke så meget, men noget af det, der skete, var jo, at fru Marianne Jelved lagde stemmer til at indføre orlovsordninger. Se, orlovsordninger er ikke noget, der fører folk ind på arbejdsmarkedet, men det er noget, der tager folk ud af arbejdsmarkedet. Det var den radikale indsats i 1990'erne.

Som jeg nu nogle gange har nævnt – det har jeg selvfølgelig gjort, fordi det gjorde stort indtryk på mig – har fru Marianne Jelved i dag brugt udtrykket »pengene fosser ud af statskassen«. Jeg kan forstå, patentet er brudt, og at der nu er andre, der har taget dette slagkraftige udtryk til sig.

Men man skal være meget forsigtig med at bruge sådan et udtryk. Der skal være realiteter bag, hvis man drister sig til at bruge et så stærkt udtryk, og der må vi nok sige, at fru Marianne Jelved har været på overordentlig tynd is i dag. For hvis vi sammenligner udviklingen nu i det offentlige forbrug med, hvordan det udviklede sig, da fru Marianne Jelved var økonomiminister, så kan vi roligt sige, at der er blevet strammet op, om end der stadig væk er vækst. Der er jo ikke tale om nedskæringer, som hr. Frank Jensen sagde. Der er stadig væk vækst, men det er en mere behersket vækst, end da fru Marianne Jelved præsiderede over økonomien.

Det var jo sådan, at fru Marianne Jelved var med til at lave en langtidspan for dansk økonomi, der sagde, at hvis vi skal have råd til velfærd i fremtiden, må det offentlige forbrug højst vokse med 1 pct. om året frem til 2005 og derefter 0,5 pct. Det var en god plan. Den var så god, at vi har overtaget den.

Men når vi så skal kigge på, om den tidligere regering gjorde det, den sagde, den ville, hvordan er det så? Ja, så kan vi se, at det offentlige forbrug voksede med det dobbelte af, hvad fru Marianne Jelved sagde det måtte vokse. Det voksede med det dobbelte. F.eks. voksede det

offentlige forbrug i 2001 med mere end 2 pct., hvor fru Jelved havde sagt, at det højst måtte vokse med 1 pct. Men da den nye regering kom til i 2002, holdt den sig til 1 pct., og nu er vi så gået ned til 0,7 pct., og det fastholder vi i 2004.

Kl. 19.55

Så fru Marianne Jelved burde jo være dybt lykkelig for, at der nu er kommet en regering, der opfylder den plan, som hun selv har lagt navn til. Da pengene fossede, var, da fru Marianne Jelved sad og ikke kunne overholde sine egne rammer. Nu er der kommet styr på tingene, og det burde fru Marianne Jelved jo glæde sig over.

Så var fru Marianne Jelved også inde på Irak og masseødelæggelsesvåbnene, og jeg måtte forstå på fru Jelved, at hun var meget kritisk over for, at der ikke var fundet masseødelæggelsesvåben endnu. Fru Jelved antydede, at regeringen nærmest havde ført Folketinget bag lyset ved at påstå, at krigen mod Saddam var nødvendiggjort af truslen om masseødelæggelsesvåben, og ingen er fundet endnu.

Det er rigtigt, at den centrale årsag bag den internationale koalitions militære aktion var risikoen for, at Saddam Hussein besad masseødelæggelsesvåben. Det var jo i øvrigt præcis den samme grund, den daværende regering havde for at tilslutte sig en militær aktion i 1998. Det var også med begrundelse i risikoen for masseødelæggelsesvåben.

Så det er ikke noget, vi har fundet på. Allerede i 1998 var det en radikal udenrigsminister, der gik til Folketinget og sagde: Saddam har masseødelæggelsesvåben, derfor må vi presse ham militært.

Men det er jo heller ikke bare her i Folketinget, at det har været brugt som argument. FN's Sikkerhedsråd har helt enstemmigt i november sidste år i resolution 1441 sagt, at man enstemmigt anerkendte den trussel, som Iraks manglende efterlevelse af Sikkerhedsrådets resolutioner om spredning af masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler udgjorde for international fred og sikkerhed.

Det er altså et enstemmigt Sikkerhedsråd, der har sagt, at der er risiko for, at Saddam Hussein besad disse masseødelæggelsesvåben. Så det er ikke den danske regering eller for den sags skyld USA eller Storbritannien, der har opfundet eksistensen af disse irakiske masseødelæggelsesvåben, så meget mere som vi ved, at Saddam har rådet over dem.

Han har også brugt dem, endda mod kurderne i Irak. Han har ikke formået at tilbagevise